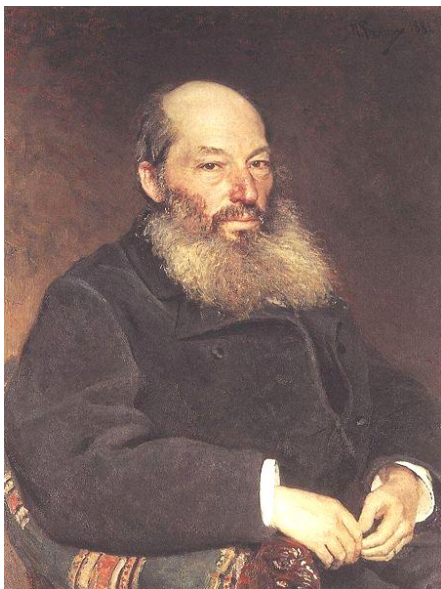

Фет Афанасій Афанасійович
(справжнє прізвище Шеншин)
(1820 - 1892)
російський поет, перекладач

Народився 5 грудня 1820 року в с. Новосьолки Орловської області.

Член-кореспондент Петербурзької АН із 1886 року. У 1844 закінчив Московський університет.

1845 року А.Фет поступив унтер-офіцером у кавалерійський полк, розквартирований на півдні Херсонської губернії (село Федорівка).

Познайомився з дочкою поміщика Марією Лазич, яку в мемуарах називав вигаданим ім'ям – Олена Ларіна. Марії присвячені найзворушливіші рядки його славетних “Вечерних огней”:

И хоть жизнь без тебя
Суждено мне влечить,
Но мы вместе с тобой,
Нас нельзя разлучить.

Дівчина була талановитою піаністкою, схвально про її талант відізнався сам Ференц Ліст, але трагічно загинула.

Ліричні вірші Фета стали еталоном лірики про кохання. Почуття до Лазич та сумні херсонські спогади важким тягарем усе життя лежали на серці поета:

Ты отстрадала, я еще страдаю,
Сомнением мне суждено дышать.
И трепещу, и сердцем избегаю
Искать того, чего нельзя понять...

Помер 3 грудня 1892 року в Москві.

Твори

1. Стихотворения, поэмы / сост. вступ. ст. и коммент. А.Тархова. – М. : Правда, 1988. – 480 с.

Про нього

2. Любомская, Е. Девушка из херсонских степей – любовь гениального поэта А. Фета // Херсонський вісник. – 2001. – 5 січ. - С.13.
3. Скороход, А. Дворянское звание и деньги. Или любовь? // Гривна. 2004. – 3 дек.

Бібліографічні видання

4. Фет Афанасий Афанасьевич // Український радянський енциклопедичний словник: в 3 т. / редкол.: Бабичев Ф. С. (гол. ред. УРЕ) [та ін.]. Т. 3. – 2-ге вид. – К. : Голов. ред. УРЕ, 1986. – С. 511.
5. Фет Афанасий Афанасьевич // Краткая литературная энциклопедия : в 8 т. Т. 7. – Москва, 1962. – Стб. 942.